Ч. 177. Середа 21 (8) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи соймів краєвих. — Мадяри а Хорвати. — З Росиї. — Подїї в Марокку. — Нова ворохобня в нїмецкій Африцї.

Бюро кореспонденцийне доносить: Як довідуємо ся, намірено скликати сойми краєві в Дальматиї, Галичинї, Горішній і Долішній Австриї, Стириї, Каринтиї і Шлеску, іменно же сойми дальматский і долїшно-австрийский будуть скликані на 9 вересня а всї прочі на 16 вересня.

Що до соймів буковиньского і моравского не порішено ще нічого. Що же до скликаня ческого сойму, то звернено ся до ческого видїлу краєвого, котрий справою тою ще не займав ся, щоби заняв ся нею. Скликанє того сойму послїдує лиш тодї, коли би на основі мнїня видїлу краєвого показала ся конечність залагодженя нетерплячих проволоки справ економічних, особливо же справ запомогових.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить: Подрібности полїтики, яка має бути заведена в Хорватиї і Славониї, уложено вже в половинї липня межи мінїстерством а баном. Однак дотичні подрібности не могли бути оголошені, бо не мали цїсарскої санкциї. Тепер вже єсть то призволенє. Зарядженя ті мають бути тепер виконані на жаданє цїсаря. Передовсїм що дотичить зелїзниць то пороблені приреченя мусять бути тепер в практицї виконані а іменно на хорватских лїніях зелїзничих мають бути заняті о скілько можна Хорвати. В тій цїли будуть заведені специяльні курси зелїзничі. В розпорядженю, яке має бути видане в справі прагматики службової, буде зазначене, що на лїніях зелїзничих в Славониї і Хорватиї має бути в першій лїнії увзгляднений славяньский і хорватский персонал.

З Батума доносять: На шефа округа, Єрмолова і єго жінку виконано вчера замах динамітовий, однак обоє ранено лиш легко. Виновники замаху, коли пущено ся за ними в погоню, почали стріляти і застрілили одного з прохожих а другого зранили. Чотирох участників замаху арештовано. Підчас переполоху, який настав в хвили замаху, одна особа дістала так сильного атаку апоплектичного, що на місци померла.

До „Magdeb. Ztg.“ доносять з Гельзінґфорсу, що фінляндский сенат ухвалив однодушно звернути ся до царя з енерґічним протестом против транспортованя российского война до Фінляндиї нїби то на маневри. В протестї жадає сенат здержаня дальшого транспорту, бо то противить ся постановам конституцийним. Заступник ґенерального прокуратора не приняв того протесту і не відослав єго до Петербурга, позаяк уважав єго незаконним. Внаслїдок того ситуация стала ся дуже критична. Тепер знаходить ся в Фінляндиї 10.000 российского война а з того стоїть 6000 в самім Гельзінґфорсї.

До льондоньских ґазет наспіла з Танґера вість з Фезу, котра може викликати поважний вплив на полїтичне положенє. Минувшої середи — кажуть — покликав нагло султан до себе улемів і шерифів та найповажнїйших людий з Фезу і заявив їм, що Франция переступила супротив Марокка свою компетенцию і треба підприняти кроки, щоби боронити край від нападу Французів. Султан видав відтак приказ, щоби заступники кождої кляси нотаблїв сейчас приготовили ся до подорожи до Фезу, щоби там внести жалобу против поступованя Франциї. Поведенє султана — як запримічають часописи — стане ся лиш в такім случаю зрозуміле, коли припустимо, що він дїлав під впливом хвилевого страху; входить тут без сумнїву в гру також інтриґа двірска. Мимо того наслїдки можуть бути поважні.

До „Standard-у“ доносять з Танґера, що в листах наспівших там з Фезу доносять, що султан чує ся безсильним супротив евентуального вибуху ворохобнї против чужинців. Мінї-

19)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойлє.

(Дальше).

Третого дня по одержаню листу ходив мій тато в гостину до свого старого приятеля, майора Фрібодї, що має свою кватиру в однім з фортів на Портсдавн-Гіль. Я рад був з того, що він пішов, бо менї все здавало ся, що єму безпечнїйше поза домом як дома. Але я обманув ся. Минуло було два днї, як він пішов, аж майор завізвав мене телеґрафічно, щоби я зараз прийшов до него. В тих сторонах єсть богато ям з гашеним вапном; мій тато впав в одну з таких ям і там лежить без памяти з розбитою головою. Я поспішив до него, але він вже помер, не відзискавши памяти. Здає ся, що він вийшов був вже сумерком з Фергем; він не знав тамошних сторін, ями з вапном не були обгороджені і так по всїй імовірности — як то орекла і судова комісия — погиб внаслїдок нещасливої пригоди. Хоч і як докладно розслїджував я всї подрібности, які відносили ся до смерти мого батька, то таки не знайшов я нічого хоч би чогось найменшого, що вказувало би на якесь убийство. Не було нїякого знаку насильства, нїяких слїдів від ніг, нїякого ограбленя і нїхто не видів на тій дорозї якогось чужинця. А все-таки зрозумієте добре, що орченє комісиї не могло мене успокоїти і я був таки переконаний, що мій батько став ся жертвою замаху якогось злочинця.

Ось таким несамовитим способом прийшов я до мої теперішної посїлости. Спитаєте може, чому я єї не позбув ся. Тому, бо я кріпко переконаний, що наша судьба звязана з якоюсь подїєю в житю мого дядька, отже небезпечність лишилась би однакова, чи в сїм чи в иншім домі.

Мій бідний батько помер в січни 1885; з тої пори минуло два роки і вісїм місяцїв. Тимчасом жив я собі вдоволений в Горсгем і мав вже надію, що проклятє покинуло нас разом з попередним поколїнєм. Я за вчасно успокоїв ся; вчера рано потерпів я зовсїм такий самий удар, як мій батько.

Молодий мужчина виймив з бічної кишенї якусь зімняту куверту і витряс із неї на стіл пять малих засохлих зернят помаранчі, які в нїй були.

Отсе куверта — говорив він дальше. — Печатка на нїй уряду почтового у всхіднім Льондонї. На нїй написано так само, як було на послїднїй, яку хтось прислав мому татови: „К. К. К.“ і „Положіть папери на сонічнім годиннику“.

— Щож ви зробили? — спитав Гольмс.

— Нічо.

— Нїчо?

— Отверто сказавши — він закрив собі лице своїми делїкатними білими руками — я чую ся безрадним. Менї так як тому кріликови, до котрого наставила ся змия з роззявленою своєю пащею. Мушу знаходити ся в руках якоїсь судьби, котрої нї змінити нї їй оперти ся не можна.

— Пусте вас бере ся! — сказав на то Гольмс. — Вам треба дїлати, молодий чоловіче, бо инакше то пропадете. Лиш енерґія може вас виратувати. На розпуку тепер не пора.

— Я дав о тім знати на полїцию.

— Так?

Там вислухали мене з усьміхом. Я знаю, що они уважають тоті листи за дурний жарт а случаї смерти в моїй родинї уважають ся й там після орченя комісиї за нещасливі пригоди, котрі не стоять в нїякій звязи з остереженєм.

Гольмс підняв зложені руки до гори і сказав: Господи! Нечувана безглуздість!

— Але все-таки дали менї одного полїцая, котрий може перебувати у мене дома.

— Чи він нинї вечером прийшов сюди з вами?

— Нї, він казав, щоби я лишив ся дома.

Гольмс знову заломив руки.

— Длячогож ви прийшли до мене? — спитав він — а передовсїм, чому ви не прийшли зараз?

— Бо я не знав про вас нічого. Аж нинї розмавляв я з майором Прендерґестом а той порадив менї піти до вас.

— Минули вже два днї, від коли ви дістали лист. Ми повинні були скорше взяти ся до дїла. А дальших доказів мабуть не маєте лиш отсї? — щось такого, що могло би нас навести на слїд?

— Може щось і єсть — сказав Джон Опеншав. Він перешукав кишенї свого сурдута і ви-

стер справ заграничних просив внаслідок того француского консуля, щоби порадив всім француским підданим, аби не показували ся на улицях в цїли уникненя непокоїв.

Під Касаблянкою прийшло в неділю до формальної битви. Француске войско в сім містї мусїло від 7 год. рано до 12 в полудне відпирати дуже сильні атаки Марокканців. Борба вела ся на фронтї довгім на шість кільометрів. Атак відперто огнем з мітралез і карабінів. По француский сторонї згинули два вояки а капітан і 12 вояків так зранені, що вже не могли брати дальшої участи в борбі. Ґен. Дрід надіслав вже звіт о тій борбі з Марокканцями і доносить на вступі, що коли борба вже кінчила ся, прибув до него ішпаньский капітан, предкладаючи єму поміч ішпаньского войска, очевидно вже тодї, коли не було потреба. Марокканців, котрі заняли були становище на горбах коло Касаблянки, Французи відперли. Треба однак сподївати ся нового атаку неприятеля.

З полуднево-західної Африки наспіла вість, що там появили ся знов збройні відділи проводиря муринів Моренґи. Внаслїдок того вибухла револьуция муринів знову а положенє в нїмецкій кольонії стало ся дуже поважне.

Послїдні вісти команданта войск в полуднево-західній кольонії потверджують, що Моренґа, котрий зібрав значні сили, лагодить плян грізного атаку против Нїмців. Треба сподївати ся, що вже в найблизших днях приступить до зачіпного дїла. Внаслїдок того зарядженo вже значні транспорти і пересуненя войскових сил.

Новинки.

Львів, дня 20-го серпня 1907.

— Торжество уродин Є. В. Цїсаря відбуло ся величаво як що року. В навечериє торжества, в суботу вечером о 8 год. відбув ся великий цапенштрайх при участи всїх войскових музик, котрі при сьвітлї лямпіонів ходили улицями міста і вигривали. Досьвіта вистріли з пушок побудили не лиш войско, але й цїле місто, а о 9 год. була вже вся львівска залога на янівскім оболоню, де в присутности команданта корпуса Є. Е. ґрафа Аверсперґа і ґенералїциї відбула ся польна Служба Божа а відтак і дефіляда войска. В тій самій порі відбували ся у всїх львівских церквах і костелах торжественні богослуженя, на котрих явили ся достойники і начальники властий. В латиньскій катедрі, де Службу Божу правив Архіеп. Більчевский, явили ся: Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, заступник Маршалка краєв. радник Двору др. Пілят і др. достойники і прибув також росийский консуль Пустошкін; в соборній церкві сьв. Юра явив ся віцепрезидент Намістництва ґр. Володимир Лось а Службу Божу відправив о. митрат Білецкий. У вірменьскій катедрі відправив Службу Божу крил. о. Пйотрович.

По богослуженю приймав п. Намістник всїляких достойників, депутациї і репрезентациї, котрі складали на єго руки желаня для Монарха. Явили ся між иншими Архіеп. Більчевский, в заступстві Є. Е. Митрополита ґр. Шептицкого митрат о. Білецкий, відтак др. Тад. Пілят, президент міста Цюхціньский і многі инші. Іменем руских товариств: „Просьвіта“, „Руска Бесїда“, „Днїстер“, „Союз кредитовий краєвий“, „Народна Торговля“, „Товариство педаґоґічне“, „Народна Рада“, „Труд“, „Зоря“ і „Наук. тов. ім. Шевченка“ явили ся др. Стефан Федак, др. Кулачковский і др. Озаркевич; в імени „Народ. Дому“ о. Костецкий, Івасечко і др. Заяць.

В полуднє відбула ся в тутешній школї кадетскій в присутности войскових достойників промоция елевів тої школи на кадетів і заступників офіцирів. О 4 год. по полудни відбув ся у Є. Е. п. Намістника ґр. Андрія Потоцкого обід на 69 осіб, в котрім крім достойників духовних і сьвітских, войскових і цивільних взяли між иншими участь також посли о. Василь Давидяк і др. Кость Левицкий, радник і директор полїциї Шехтель і др. Підчас обіду грала музика 15 пп., а коли Є. Е. п. Намістник вніс тоаст в честь Є. В. Цїсаря відозвало ся з валів цитаделї 24 вистрілів з пушок.

— Іменованя і перенесеня. Є. В. Цїсар надав старшому радникови почтовому у Львові Пос. Штеґбаверови з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку титул радника Двору і іменував радника почтового у Львові Артура Шіффнера надрадником. — П. Намістник яко президент Дирекциї лїсів і домен державних переніс люстраторів лїсів: Фр. Мара з Княждвора до Львова і Вол. Лесняка із Станиславова до Львова.

— Помилуванє. Є. В. Цїсар — як доносять з Відня — дарував дальше відбуванє кари 38 вязням, з того 4 в карнім заведеню для мужчин в Станиславові, 3 в карнім заведеню для мужчин у Львові і 1 женщинї в карнім заведеню для женщин у Львові.

— Єго Преосьв. перемиский Владика еп. Константин Чехович вернув дня 16 с. м. з Мариєнбаду до Перемишля.

— Огнї. Дня 9 с. м. вечером о 9 год. вибух огонь в Тернополи при ул. Дороша і згоріла порожна стодола на фільварку належачім до латиньского приходства в Тернополи. Шкода була обезпечена. — В Бережницї шляхотскій, калуского повіта, вибух огонь в коморі Франца Бережницкого, де спав хорий на умі Антін Бережницкий, котрий перед трома днями вернув був із заведеня божевільних на Кульпаркові. Причиною огню став ся мабуть божевільний, котрий в нїм і згинув. Огонь перекинув ся борзо й на инші будинки та знищив чотири селяньскі загороди разом з матеріялом будівельним, інвентарем господарским і 19 штук худоби, котру трудно було вивести із стайнї. Загальна шкода виносить около 10.000 К. З погорівших будинків лиш 2 були асекуровані. — В Товмачи вибух огонь в середмістю в помешканю о. катехита Плавюка, котрого не було дома. Огонь перекинув ся й на сусідні будинки та знищив 4 доми і 1 стодолу. Притім хлопець, котрий хотїв ратувати трохи річий з помешканя сьвященика, попік ся так тяжко, що ледви чи буде жити.

— Загадочна смерть. На полях коло Гаїв ходорівских знайдено дня 14 с. м. в рові тїло Льва Мокрицкого, шевця з Тернополя, котрий перед 2 недїлями вийшов був з дому і щез десь без слїду. Погибший жалував ся вже від давна на сильний біль голови. Прокуратория зарядила обдукцию тїла в цїли викритя причини смерти.

— Дрібні вісти. Цїсар іменував поручниками 131 елевів Терезиянум і 78 елевів технічної Академиї войскової. — В Пробіжній коло Гусятина помер на серцевий удар тамошний аптикар Михайло Костецкий. — При вчерашнім тягненю льосів кредитових земских з 1880 р. головна виграна в квотї 90.000 К упала на серию 1803 ч. 52. — На жнива увільнила команда 15 п. п., котрий рекрутує ся з повітів тернопільского, теребовельского, збараского і скалатского 250 вояків, господарских синів, на 10 днів а більше менше таке саме число також з 55 п. п. стаціонованого в Тернополи і Бережанах. Сю новину заведено сего року перший раз на пробу. — При ул. Мохнацкого пукла вчера рура від водопроводів і залила помешканє дозорця дому під ч. 29. — Під опіку комісарияту II. части міста віддала полїция хору на умі 36-лїтну служницю без служби, Марию Кухар.

тягнув кусень синього паперу та поклав єго на стіл. — Пригадую собі так як би менї снило ся, що тодї, коли мій дядько палив папери, тоті вузкі краї паперів ще не згоріли зовсїм, були такої краски. Отсю одну карточку знайшов я на земли в єго комнатї і так менї щось здає ся, як би она випала з паперів і він тому єї не спалив. Она виглядає так, як би то була картка з якогось дневника. Там знайдете згадку про зернята, але впрочім має малу вартість для нас. Письмо єсть безусловно мого дядька.

Гольмс присунув лямпу близше і ми оба нахилили ся над ту картку, котрої подерті краї вказували виразно на то, що она була із якогось зошиту. На горі стояло на ній написане „Март 1869“ а під тим слїдуючі загадочні записки:

„4. Гудзон прийшов. Та сама стара плятформа.

„7. Надав зерна до Мек Ковлїя, Параморе і Джона Свена з Ст. Авґустіне.

„9. Мр. Ковлї полагоджено.

„10. Джон Свен полагоджено.

„12. Параморе відповідав. Все добре“.

— Дякую — сказав Гольмс, зложив картку і дав єї назад молодому мужчинї. — Але тепер не сьмієте за нїяку цїну тратити анї одної хвильки. Не маємо навіть часу нарадити ся близше о тім, що ми тут говорили. Мусите зараз вертати домів і дїлати.

— Щож маю робити?

— Лиш одно можливе, а то треба зараз зробити: сей кусень паперу, що ви нам показували, треба зараз вложити до металевої скринки; до того мусите приложити карточку, на котрій скажете, що всї инші папери ваш дядько попалив і лиш сей остав ся. Сю замітку мусите так уложити, щоби о правдї того, що кажете, нїхто не міг сумнївати ся. Відтак положите скриночку на сонїчнім годиннику, як того хтось жадає. Розумієте?

— Розумію зовсїм добре.

Тепер же не думайте анї о мести анї о чімсь подібнім. То будемо могли чей пізнїйше в законній дорозї осягнути. Поки що мусимо ще заставляти нашу сїтку, підчас коли ворог вже обмотав свою добичу. Передовсїм треба старати ся уйти великої небезпечности, яка вам грозить. Відтак треба здоймити заслону а виновники не уйдуть своєї кари. Як ви вертаєте домів?

— Поїздом з двірця Ватерльо.

— Ще нема девятої години. Улицї тепер оживлені і я маю надію, що ви безпечні. Але все-таки мусите бути дуже осторожні.

— Я маю оружиє при собі.

— То добре. Завтра возьму ся до вашої справи.

— Отже можу вас в Горсгем сподївати ся?

— Нї, ваша тайна криє ся в Льондонї; тут мушу за нею слїдити.

— То я навідаю ся до вас в найблизших днях і дам вам знати о скринцї і паперах. Зроблю все так, як ви радите.

Він подав нам руку і попращав ся. На дворі все ще завивав вітер а дощ бив об шиби вікон. Здавало ся, мов би розлючені елементи занесли до нас сю дивну подію — як колиб купку морскої трави, котру филї пригнали до берега, а котру розбурхане море знову вхопило.

Мовчаливо сидів Шерльок Гольмс і задуманий вдивив ся в червону грань. Відтак наложив собі люльку, розпер ся вигідно і дивив ся на колїсцятка диму, що піднимали ся до стелї.

— Здає ся менї, Ватсоне — відозвав ся він наконець, — що фантастичнїйшого случаю ми ще не мали.

— Хиба що найбільше „Знак чотирох“ [1]).

— Ну так, того я не рахую. А все-таки менї здає ся, що Джон Опеншав знаходить ся ще в більшій небезпечности як тодї Шольтоси.

— Чи може вже здогадуєш ся, якого то рода тота небезпечність?

— О тім не може бути нїякого сумніву.

— То говори! Хто той К. К. К. і длячого він переслїдує нещасливу родину?

(Дальше буде).

[1]) Більше оповіданє того самого писателя, котре будемо старати ся також подати нашим читателям.

— **Самоубийство.** В Соколівцї коло Ожидова відобрав собі в пятницю житє через повішене в стодолї 34-лїтний Юрко Левків, зять бувшого соколівского начальника громади Василя Супранівского, полишивши жінку і одну дитину. Причиною самоубийства були мабуть невзгодини з тестем о ґрунт. Самоубийника можна було ще відратувати, але й свояки і чужі замість борзо відрізати ще теплого висїльця і давати єму поміч, лиш бігали і дивили ся та кричали або одні другим передавали звістку о незвичайній подїї. Наконець явив ся жандарм в службі і аж той відрізав висїльця шаблею та пробовав єго ратувати, але вже було запізно.

— **І мундурки не поможуть,** скоро нема виховання, як ось показує слїдуючий факт, котрий викликав загальне обурене в містї. Пізним вечером напало оногди на площи повиставовій трох молодих людий, з тих двох в мундурках ґімназиястів на столяря, Еміля Валяха, котрий ішов з якоюсь женщиною, і хотїли єму еї відбити. Коли Валях станув в еї обоpонї, мундурковї паничі кинули ся на него і почали так бити, що аж поранили єму голову і вибили око. Як би то зробили прості волоцюги або якісь урвителї, хоч би то були навіть і ґімназиясти, але в звичайнім одіню, то бодай не робило би то так прикрого враження, як робить вид простих урвителів в шкільних мундурках і ніби аж тикає в очи та каже тобі: Видиш то молодїж, котрій нї дїм нї школа не дали виховання, не ублагороднили еї. І то мають бути колись горожани, призначені може займати й важнїйші становища? Дарма, що з верха мундур — в серединї дич!

— **Пяні драґони.** В ночи з суботи на недїлю на однїй із найпослїднїйших улиць під Високим Замком викликали над раном два пяні драґони страшенну бучу, вибиваючи шаблями не лиш шиби, але й рубаючи ними футрини вікон. Аж полїция зробила остаточно спокій арештуючи авантурників, котрих відставила на головну вартівню войскову, звідки їх відослано під ескортою до касарнї. Але в дорозї на ул. Личаківскій викликали они нову авантуру і почали ставити опір ескортї. Ескортї прийшла на поміч полїция а навіть войскова поготівля з недалекої касарнї, однак все не помогло, бо пяні авантурники полягали на землю і боронили ся всїми силами, аж наконець треба їх було повязати і — возом відставити до касарнї.

— **До чого доходить гуляще житє.** Матій Павлюк, властитель реальности в Тернополи, мав ще до недавна добру славу, але як в послїдних часах покинув жінку і знайшовши собі любку, завів гуляще житє, почав щораз більше упадати морально. Наконець позаривав міщан, листоносів, возних на векслеві позички, спроневірив чинш, котрий відобрав від комірників дому, котрого був завідателем, продав потайком і власну реальність та постановив винести ся разом зі своєю любкою до Америки. Вже був в Осьвітимі, коли пошкодованї довідали ся о єго втечи і зажадали від полїциї в Осьвітимі єго арештовання. Остаточно Павлика відставлено до Тернополя і тут замкнено в судовім арештї а єго любку відослала тернопільска полїция до місця приналежности.

— **Про страшну градову катастрофу на Подїлю** доносять до „Дїла": Між селами, які впали жертвою страшної ґрадової тучі дня 11 с. м., ледви чи не на першім місци треба поставити громади Константинівку і Ходачків малий (пов. Тернопіль). Серце стискає ся, в грудях дух тамує ся на вид знищення і цїлковитої руїни земних плодів що-й-но під серп чи косу настиглих. З буйних гречок, вівсів та ячменів дивним дивом навіть стернї не остало — навкруги чорно. Рісним кулям граду (люди оповідають, що не кулї, але цїлі криги леду падали) не остоялось навіть бараболине, але зістало основно обсїчене, а бульби під корчем збиті і з болотом перемішані. Не диво отже, що нарід мов заморочений блукає по полях, ломить руки і під небеса заводить; в селї сум, плач, розпука... Тому звертає ся увагу наших послів, щоб у дотичних властий виєднали поміч та поратунок для сих нещасливців, що в протягу якої пів години з господарів стали послїдними нуждарами, бо град всьо — буквально всьо до тла знищив. А треба додати, що приміром в двох селах анї оден господар не був від граду асекурований!

Телєґрами.

Відень 20 серпня. „Wiener Ztg." оголошує розпорядженє цїлого кабінету в справі виплати урядникам державним пенсий платних з гори. Коли день 1-го в місяцю припадає на недїлю, постановляє ся, що в тім случаю треба виплатити платню в попереднім дни, отже послїдного дня попередного місяця. Виїмку творить лиш 1. сїчня (Новий Рік), бо в тім місяци днем виплати буде 2. сїчня, коли би Новий Рік припадав на недїлю.

Відень 20 серпня. Президент мінїстрів бар. Бек виїхав вчера до Вельдеш.

Берлин 20 серпня. Кн. Фридрих Вільгельм прийшов вже зовсїм до сил по омлїню, котрого причиною була здаєсь спека.

Берлин 20 серпня. Підчас вчерашного заупокійного богослуження за музика Йоахіма, князь пруский Фридрих Вільгельм зімлїв. Позаяк омлїнє не уступало, привезено князя до замку.

Петербург 20 серпня. В Самарі стверджено 10 нових случаїв а в Астрахани 11 случаїв холери. Пошесть ширить ся вздовж Волги. Зі взгляду на грізну небезпечність заряджено в містах портових над Волгою надзвичайні средства осторожности.

Льондон 20 серпня. До „Daily Mail" доносять з Танґера, що Меклїна видано вчера братови султана.

Париж 20 серпня. Ґен. Фїлїбер телеґрафує під датою 19 с. м., що в Ляррас, Рабаті і Мазаґанї панував вчера спокій. Розійшла ся чутка, що Мулея Гасіда проголошено султаном. Консулї в Марракаши зажадали прислання войска. Вчера рано зроблено в Касаблянка загальний атак на табор. Підчас борби, в котрій брав участь також кружляк „Ґльоар", потерпіли Марокканцї, як здає ся, значні страти. Атак туземцїв зовсїм відперто.

Касаблянка 20 серпня. Відбула ся тут борба з Кабілями, з котрих кілька сот згинуло. Французи мали кілька убитих і ранених.

Преторія 20 серпня. Законодатні збори ухвалили 42 голосами против 19 внесенє закуплення славного диямaнта Culliman і зложення єго в дарунку анґлійскому королеви.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладцїв.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий**.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).